

men selve skattefradragsreglens riddere — særlig de konservative og venstre — er i virkeligheden ikke helt oprigtige i deres vældige kamp for skattefradragsreglen, fordi disse partier samtidig er tilhængere af, at en større og stadig voksende del af beskatningen skal lægges over på de indirekte skatter og for de indirekte skatter spiller skattefradragsreglen ikke nogen rolle.

Det ærede medlem hr. Øllgaard og flere ærede konservative medlemmer er f. eks. tilhængere af en omsætningsskat. Den vil ikke kunne fradrages, og derfor er deres stærke modstand mod skattefradragsreglens ophævelse ikke helt alvorligt ment. Sverige har haft en omsætningsskat, men havde så dårlige erfaringer med den, at den blev ophævet igen; den viste sig nemlig at være progressiv, men desto værre progressiv i omvendt retning, nedad.“

Retsforbundet ville ikke gå med til afskaffelse af fradragsretten, hvis der ikke i stedet blev givet „andre og bedre garantier imod skatteplyndring.“

Angående de øvrige skattespørgsmål, som var til behandling, udtalte partiernes ordførere sig gennemgående mere kortfattet under henvisning til den tilsvarende debat i samlingen 1953—54.

---

5. Forslag til lov om ejendomsskyld til staten.

(Finansminister *Kampmann*). [A. sp. 817].

Fremsat mundtligt i folketinget $15\frac{1}{2}$ (F. sp. 2029). 1. beh. $23\frac{3}{2}$ (F. sp. 2339). Partiernes ordførere: Hans Knudsen, Thorkil Kristensen, Poul Møller, Bertel Dahlgaard, Alfred Jensen og Viggo Starcke. Henvist til samme udvalg som forslag til lov om skat til staten af indkomst, formue og kapitalvinding m. fl. lovforslag.

Lovforslaget var enslydende med et i den foregående samling fremsat lovforslag (årbog 1953—54, side 476) og indgik ligesom dette som led i en række reformforslag vedrørende skattelovgivningen og fordelingen af offentlige udgifter mellem staten og kommunerne.

Hovedbestemmelserne findes i §§ 1 og 2, der har følgende indhold:

§ 1. Efter denne lovs ikrafttræden finder ny påligning af ejendomsskyld til staten ikke længere sted.

Den ejendomsskyld, som efter de hidtil gældende regler og de givne fritagelser påhviler ejendommene ved lovens ikraft-